

Tostemmige Sange

til Skolebrug,

udsatte af

C. J. Hansen,

Kammermusikus,

1ste Samling.

Kjøbenhavn.

Paa Jacob Erslevs Forlag.

H. Chr. Bakkes
Boghandel,
Myntergade N° 27
KJØBENHAVN.

D 204

2 p

Tostemmige Sange

til Skolebrug,

udsatte af

C. J. Hansen,

Kammermusikus.

1ste Samling.

Kjøbenhavn.

1855.

Paa Jacob Erslevs Forlag.

Allegretto.

N°. 1. Pandebeen, Diesteen o. s. v.

J. C. Gebauer.

1. Pan = de = been! — Godt det groer, Bag ved det For=
2. Di = e = steen! — Nei hvor klar! Troer jeg ik = ke

1. standen boer. Den vil læ = se, den vil læ = re, brin-ge
2. to du har! See dog ba = re, hvor de kla = res, jeg kan

1. dig i Agt og U = re, sid = de som en hol = den
2. see dig — o be = va = res! li = ge ind i Hjer = te =

1. Een bag det stol = te Pan - de = been!
2. Been, du min e = gen Di = e = steen!

3.

Næsetip! — Hvilken Hest!
Et Par Brillen ride bedst.
Naar du ikke Veien kjender,
Ride de, hvor Tippen vender.
Hvilken lille stumpet Snip!
Hesten hedder Næsetip.

5.

Hageslip! — det er vist,
Hageslippen kommer sidst,
Men i Kloften, som jeg hører,
Er der nok en Lur, der kjører;
Det gaaer over Næsetip,
Mundelip og Hageslip.

4.

Mundelip! — Grift og rød.
Er det sandt, du er saa sød?
Kan jeg ganske paa det lide,
Vil ei Tænderne mig bide?
Jeg vil tage Kysset. — Svip!
Det jeg tog fra Mundelip!

6.

Dikkefik! — Hvad er det.
Vil Du sidde rank og ret,
Saa skal jeg nok Luren finde,
Thi jeg veed, han er derinde.
O, nu har jeg ham den Strik.
Dikke dikke dikke dik.

H. Lund.

1. Ri = de, ri = de Nan = ke! hvor skal vi da ri = de hen?
2. Ri = de, ri = de Nan = ke! rid til fromme Hjer-ter hen

1. o = ver Bjerg og Banke, — ja og kom-me snart i = gjen;
2. og paa dem Du ban-ke: — rid til Bar-nets hul-de Ben, —

1. men skjendt kommen haen=ger flap, ri = der He=sten dog ei rap, —
2. o der er jo ik = ke faa, som vor Barndom kan forstaae

1. rid da med min Dan = fe, rid da med min Dan = fe.
2. og dens fromme Dan = fe, og dens from = me Dan = fe.

Ride, ride Ranke,
Rid hen til din Moders Stol,
Kys der vil vist vanke —
Der er Kjærlighedens Pol;
Dg i Straalens milde Skjær
Sidder jeg saa roligt her
Med min glade Tanke.

F. J. Hansen.

N° 3. Aftenskumring.

Andantino grazioso.

P. Heise.

(udsat af Componisten.)

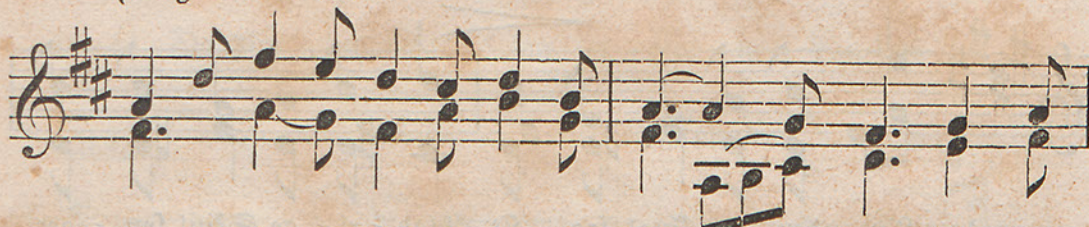

1. Hver en Sangfugl blunder i den dunk = le Lund med sit
2. El = ver = pi = ger hvi = ske mel = lem So = ens Ror, svøbt i
3. Træ = tet af sin vil = de stol = te Røm = pe = gang, Bol = gen

1. Ho = ved un = der Vin = gens blo = de Duun; hel = lig
2. Dug = gens fri = ske let = te Per = le = flør; me = dens
3. lul = ler stil = le paa sin Af = ten = sang, Bug = ten

1. Str. { Hel = lig Tausshed
Medens Al = fer
Bugten mod den

1. Taus = hed thro = ner o = ver Mark og Bang; fra det
2. Al = fer fik = ke frem af Bust og Krat, En = gens
3. mod den strækker Blomster = ar = me to; som et

1. Fjer = ne to = ner kun en Van = dres Sang.
2. Blom = ster nik = ke tu = sin = de God = nat.
3. Barn den læg = ger sig der = i til Ro.

G. V. Kaasund.

Nr. 4. Naar mit Die er Luft.

C. J. Hansen.

Andantino.

mf

1. Naar mit Di = e er luft og naar Grønsværet smukt dæk = ker
2. Skal jeg slumre da trygt! Vil ei Længsel og Frygt ban = ke
3. So til = vis = se jeg troer, der er No = get paa Jord, der vil

1. Hvi = en, hvor = un = der jeg so = ver; Naar i
2. tidt paa min muld = ne = de Ki = ste? Vil min
3. dra = ge den ned fra sin Him = mel, der vil

1. Lin = den en Fugl fra sit blad = ri = ge Skjul syn = ger
2. Sjæl paa sin Flugt, naar mit Di = e er luft, ik = ke
3. ma = ne den ned fra dens Hvi = le, dens Fred, ned til

1. een = somt sin Grav = sang der = o = ver;
2. dvæ = le ved hvad den for = li = ste.
3. al den for = vir = re = de Brim = mel.

Moderato.

N° 5. Elverskud.

Dansk Kæmpevis.

1. Herr D = luf han ri = der saa vi = de om
 2. Der dand = se = de fi = re, der dand = se = de
 3. „Dg hør du, Herr D = luf! træd Dand = sen med
 4. „Sæg ik = ke det tør, dog jeg ik = ke det

1. Land, Alt til sit Bryllup saa by = der han, men
 2. fem, den El = ver = mø ræk = ker Haan = den frem, men
 3. mig! En Sil = ke = klæd = ning gi = ver jeg Dig, „men
 4. maa, I Mor = gen = skal mit Bysl = lup staae!“ men

1—4. Dandsen den gaaer saa let gjen = nem Lun = den.

Andante.

N° 6. Foraars-hilsen.

H. W. Gade.

1. Gjen = nem Hjertet yn = dig Klang sag = te hen sig svin = ger;
 2. Kling og flyv til Hu = set nær blandt Vi = o = ler sø = de!

1. Kling, min lil = le For = aars = sang, kling paa let = te Vin = ger.
 2. Sku = er du en Ro = se der, hils i To = ner blø = de!

N°. 7. Bise om Vaaren.

J. C. Gebauer.

Allegro.

1. Nu laf = ker det ad Ti = den smaat, da Jomfru Vaar vil
 2. Der er hun jo! fra sit Elo = set, hun sag = te = lig frem =

1. komme, den Sovn, som hun i Nat har faa't, er sag = tens snar = lig
 2. tri = ner, saa bly og blank, saa pen og net, bag fla = re Skjgar =

1. om = me. Ei = a! Ei = a, hvor skjont! snart Lo = vet er
 2. di = ner. Ei = a! Ei = a, hvor skjont! snart Lo = vet er

1. grønt og Fug = len vil qvid = dre saa skjont!
 2. grønt og Fug = len vil qvid = dre saa skjont!

3.

4.

Men Solen med et rundt Gesigt
 Bag efter hende render;
 Han troer nu ret, det er hans Pligt
 At være hendes Tjener
 Cia! hvor skjont! o. s. v.

Dg vil hun bruge ham som Speil,
 Da er han saa fornoiet,
 Skjont stundom — det flaaer aldrig feil —
 Han Taarer faaer i Diet.
 Cia! hvor skjont! o. s. v.

5.

Dg Gjogen leer til Finkens Slag
 Dg Storken Halsen boier
 Dg Sommerfuglen for og bag
 Gjør tusind pene Loier.
 Cia! hvor skjønt! o. s. v.

6.

Kaninen morer sig i Krat,
 Græshoppen lystig vipper,
 Mildt Stjernen i den klare Nat
 Med sine Dine glipper.
 Cia! hvor skjønt! o. s. v.

Chr. Winther.

Nr. 8. Konungavalet.

Allegretto.

Crusell.

1. Till tings, till tings, bud - kaf - len går kring
 Til Things Bud-stif - fen mon - ne gaæ blandt
 2. Då ta - ger bon - den sværd från vägg, det

1. berg och dal: Kung Ring är död, nu
 Lan - det's Mænd: Kong Ring er død; vi
 2. stål är blått. Med fin - gren prä - ver

1. fö - re - står et kun - ga - val.
 væl = ge maae en Drot i = gjen.
 2. han dess egg, den bi - ter godt.

3.

Sist tar han sköldens runda värn,
 En sol i blod.
 Hell dig, du frie man af jern,
 Du bonde god.

E. Tegnér.

№ 9. Schweizermelodie.

Allegretto.

1. I Af = te = nens Glands mon glo = de Bjer-ge = nes
2. Saa lang-somt jeg Fo = den flyt = ter, steil er min

1. Krop og Fuld-maa = nen hist den ro = de
2. Gang, mod Fjeld-væg = gen Haan=den støt = ter,

1. hæ = ver sig op; i Da = len er Alt saa mørkt og
2. Sti = en er trang; i Viin=ha = ven bræn=der rødt et

1. tyft, sødt Kil = der = ne qvæ = ge Klip=pens Bryst, D=
2. Baal, der ven = ter mig glad min Rei = ses Maal, jeg

1. ran-gen høit den so = de sig vug-ger i Træ=ets Top.
2. veed jo hist man lyt = ter og hø = rer nok alt min Sang.

N°. 10. Frihedsløst.*Allegro moderato.*

P. Heise.

1. Du Fugl, der fly-ver i Luf-ten fri, vil
2. Men fryg-ter du ik-ke for Fal-kens Klo og

1. hjem du føl-ge med mig. — „Langt hel-ler jeg byg-ger paa
2. ei for den ri-ven-de Blæst? — „Bag Lin- dens Bla-de jeg

1. vil- den Sti og jeg kommer ik-ke til dig!
2. byg-ger i Ro, med Stor- men fly-ver jeg bedst."

3.

D, kom! du kjender din Fordeel ei,
Du skal boe i en kongelig Sal. —
„Langt heller jeg vælger den brede Bei,
Over Bjerg og dyben Dal."

4.

Hos mig skal du spise det hvideste Brød,
Det klareste Vand skal du faae. —
„Langt heller lider jeg Sult og Rød,
Naar fri jeg flyve maa."

5.

En Jomfru kjender jeg rank og skøn,
Hun elsker dig uden Svig. —
„Dg var hun deilig som Linden grøn,
Hun passet' dog ikke for mig."

6.

Saa flyv da, min Fugl, og vær frank og fri
Dg syng i den vilde Natur!
Thi den, der har bygget paa vilden Sti,
Han trives kun slet i et Buur.

C. Hauch.

N°. 11. Den største Mand.

Allegretto.

J. C. Gebauer.

1. En lil = le Nis = se rei = ste med
 2. Han kom til Stor = mo = gu = len og
 3. Da gif han hen til Ha = vet og

1. Er = tra = post fra Land til Land, hans Agt det var at
 2. der, hvor Ræm = pe = kaa = len groer, men mel = lem al = le
 3. stir = red' i det kla = re Vand; han smil = te, thi nu

1. hil = se paa Ver = dens stor = ste Mand.
 2. Ræm = per ham tyk = tes In = gen stor.
 3. hav = de han seet den stor = ste Mand.

Julius Gerson.

N°. 12. Ung Adelssteen.

Kraftig.

1. Ung A = del = steen paa Thim = ge stod, til
 2. „Saa = vist jeg er af Kon = ge = æt“, saa
 3. De Thron = ders Lag = mand rei = ste sig, tre

1. Kon = ge skal han faa = ret væ = re, hvis han er
 2. her = tes A = del = steen at fi = ge: „Jeg hol = de
 3. Sne = se Har bar Gud = bens Is = se: „Det som Du

1. kjæk og viis og god, da skal han Nor = ges
 2. skal ved Lov og Ret saa = vel den Ar = me
 3. hvor høi = ti = de = lig, det maa du hol = de

1. Kro = ne bæ = re, — saa meld = te frit hver Kæm = pe
 2. som den Ri = ge; og o = ver he = le Nor = ges
 3. os til = vis = se hold det, saa frem = mer du dit

1. hold og slog med Spyd paa strid = vant Skjold.
 2. Land er Bon = den fri og D = dels = mand."
 3. Gavn; jeg hil = ser dig med Kon = ge = navn."

N° 13. Morgensang.

Andante.

C. f. E. Weyse.

1. Ly = sets En = gel gaaer med Glands gjen = nem Him = mel =
 2. Sol gaaer o = ver Ver = den ud med Guds Lys i

1. por = te. For Guds En = gels Straa = le = glands
 2. Di = e; See! vor Her = res Sen = de = bud

1. flyg = ter al = le Nat = tens Skyg = ger for = te.
 2. gaaer paa gyld = ne Sky = er i det Høi = e.

3.

Englen spreder over Jord
 Glandsen fra Guds Himmel;
 I sin Raabes Straaleflor
 Favner han Alverdens glade Brimmel.

5.

Os han ogsaa favne vil,
 Englen i det Høie;
 Os han ogsaa smiler til,
 Englen med Guds Himmelglands i Die.

4.

Sol seer ind i Slot og Braa,
 Seer paa Drot og Tigger,
 Seer til Store, seer til Smaa,
 Kysfer Barnet, som i Bugge ligger.

6.

Os har og vor Herre kjær,
 Ingen Sjæl han glemmer!
 I hvert Solglimt Gud er nær
 Og vor glade Morgensang fornemmer.

B. S. Ingemann.

N° 14. Børnenes Sang.

Andantino.

Svensk Folkemelodie.

1. Her syn = ge vi Smaabørn i jub = len = de
 2. Thi syn = ge vi Smaabørn sna gla = de i]

1. Flok — Eng=le syn = ge med — og tæn = ke: Gud
 2. Chor — Eng=le syn = ge med — og tak = ke for

1. Fa = der han hø = rer os jo nok; ja pri = set
 2. Frel = sen, som send = tes til vor Fjerd, ja pri = set

1. væ = re Gud i det Høi = e.
 2. væ = re Je = sus, vor Frel = ser.

3.

4.

Naar Børnene synge til Skaberens
 Priis
 — Synge Engle med, —
 Hver Skabning takker Gud paa sin
 særlige Viis
 Men Jesus tolker Skabningens Tale.

Thi synge vi Smaabørn i jublende
 Chor,
 — Engle synge med —
 Og takke for Frelsen, som sendtes til
 vor Fjerd,
 Ja, priset være Jesus, vor Herre!

N° 15. Agnete.

Andantino.

Dansk Kæmpevis.

1. Ag = ne = te hun stan = der paa Hoi = e = loftsbro, strax
 2. Han stopped' hen = des D = re, han stopped' hen = des Mund, saa

1. kom der en Havmand, ham gav hun sin Tro, haa, haa,
 2. for = te han hen = de paa Hav = sens Bund, haa, haa,

1. haa, strax kom der en Havmand, ham gav hun sin Tro.
 2. haa, saa for = te han hen = de paa Hav = sens Bund.

3.

Agnete hun sad ved Buggen og sang,
 Hun horte fra Landsbyen Kirkeklokkens Klang.
 Haa, haa, haa!
 Hun horte fra Landsbyen Kirkeklokkens Klang.

4.

Agnete hun ganger for Havmand at staae:
 „Dg maa jeg mig udi Kirke gaae?
 Haa, haa, haa!
 Dg maa jeg mig udi Kirke gaae?“

5.

Agnete treen i Kirken, bag efter Havmand kom,
 Og alle smaae Billeder vendte sig om.
 Haa, haa, haa!
 Og alle smaae Billeder vendte sig om.

6.

„Agnete, Du beder saa langsomt din Bøn!
 Nu længes de Smaa og din nyfødte Søn!
 Haa, haa, haa!
 Nu længes de Smaa og din nyfødte Søn!“

7.

„Lad længes, lad længes Enhver, som længes vil,
 Jeg glemte dem Alle, her blive jeg vil.
 Haa, haa, haa!
 Jeg glemte dem Alle, her blive jeg vil.“

N°. 16. Vikingabalk.

Moderato.

Crusell.

Nu han sväf-va - de kring på det öds-li - ga haf, han for
 Nu han sværmed' omkring paa det vil - de - ne Hav, vi - den

vi - da, som ja - gan - de falk; men för käm-par ombord skref han
 foer han som ja - gen - de Falk; men for Ræmper ombord skrev han

la - gar och rätt. Vill du hö - ra hans Vi - kin - ga - balk?
 Lo - ve samt Ret. Vil Du hö - re hans Vi - kin - ge - balk?

Tegnér.

N°. 17. Aftensang.

Andante.

C. E. f. Weyse.

1. Da-gen gaaer med ra = ske Fjed : Da-gens Børn maa
 2. Lyk-ken gjæk = ker Sto = re, Smaa, le = ger med Guld =

1. i = le Af = ten = rø = den brin = ger Fred,
 2. tær = ning. Lyk = ke = ligst at hvi = le paa,

1. Nat = tens Stjer = ner Hvi = le.
 2. er fuld = end = te Gjer = ning.

3.

Lidt dog Store, Mindre Smaa
 Kan tilgavns fuldbringe.
 Villien seer Vorherre paa,
 Giver Kraften Vinge.

4.

Lykkens lunefulde Spil
 Leger ei med Sjæle:
 Alting foies som Gud vil;
 Her er trygt at dvæle.

5.

Blomst skal bære Frugt engang
 Høst skal følge Sommer.
 Dag er ei saa travl og lang,
 Aftenstund dog kommer.

6.

Lad ved Dag kun op og ned
 Lykkens Lærning rulle,
 Fandt ved Nøvel kun Sjælen Fred,
 Gik det som det skulde.

B. S. Ingemann.

N° 18. Farvel.

Maestoso.

Pacius

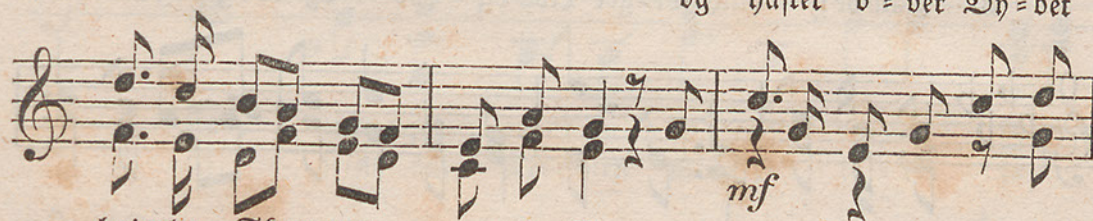

1. Far-vel nu Sjællands grønne Skov med Klin=tens gu=le

Bræm! Vor Gan=ger stam = per med sin Hov, Og

og haster o = ver Dy = bet

hvirvler Skum=met om sin Bø og

frem mod vo = re Brø = dres Hjem.
ha = ster o = ver Dy = bet frem mod Brø = dres Hjem.

2.

Farvel, I Venner, af hvis Favn
Vi nødigt kun os drog!
Ei gaaer med os dog Sorg og Savn,
Nei Haabet staaer i Fremmerstavn
Og svinger høit sin lyse Brog
Foran vort (til) Vikingtog.

3.

Afsted, vi heiset har vort Flag,
Og Lykken er os god:
Det gjælder jo den gode Sag,
Det gjælder Nordens Atterdag;
Og vi har Ungdom, Kraft og Mod,
Og vi har (har) Liv og Blod.

N°. 19. Aftensang.

C. E. f. Weyse.

Andantino quasi Allegretto.

1. Der staaer et Slot i Be = ster = led, tæk = ket med gylb = ne
2. Fra tu = sind Taarne funk = ler Guld, Porten skín = ner som
3. Sol = eng = len svin = ger Ly = sets Flag, vandrer til sjer = ne

1. Skjolde; did gaaer hver Af = ten So = len ned bag Ro = sen =
2. Na = vet; med Straale = stot = ter un = der = fuld sig Bor = gen
3. Lan = de; ham føl = ger Liv og Lys og Dag bag Nat = tens

1. sky = er = nes Bol = de. Det Slot blev ei med Hæn = der gjort:
2. spei = ler i Ha = vet. Guds Sol gaaer i sit Guld = slot ind,
3. bru = sen = de Bände. Liig So = len fa = rer Li = vet hen,

1. ma = ge = løst staaer det smykket; fra Jord til Himmel
2. skín = ner i Pur = pur = klæ = der. I Ro = sen = sky paa
3. gaaer til For = kla = rings = sky = sten: med Glands op = duk = ker

1. naaer dets Port: vor Her = re det selv har byg = get.
2. Bor = gens Lind staaer Ly = sets Ban = ner med Hæ = der.
3. Sol i = gjen fra Pa = ra = di = set i D = sten.

B. S. Ingemann

N°. 20. Kjølstadsgutten.

Allegretto.

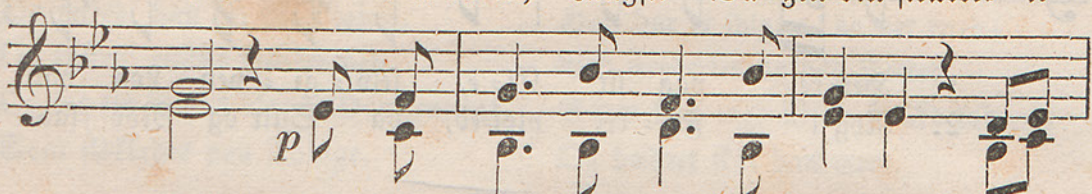
Norsk Vise.

1. Jeg tjen = te paa Kjølstad i = for med
2. Dg Al = le saa si = ge de vil: Paa

1. me-gen Sorg og Moi-e. Tidt syn = tes mig Sorgen var
2. Kjølstad er ondt at væ-re; Længste Da = gen den strækker ei

1. stor; men jeg maat = te la'e mig noi = e; Jeg
2. til, seent om Dvel-len maae vi fa = re, ja

1. sat = te min Lid til Gud og til in = gen an = den
2. fær = des til langt paa Nat: er det ik = ke Fa'n til

1. Mand. Til Som-mer jeg slip = per vel
2. Mand? Dg end = da saa læg = ge de

1. ud i = fra den slem-me Fa'n.
2. til, at Dvinden er værre end han.

N° 21. Den danske Bonde.

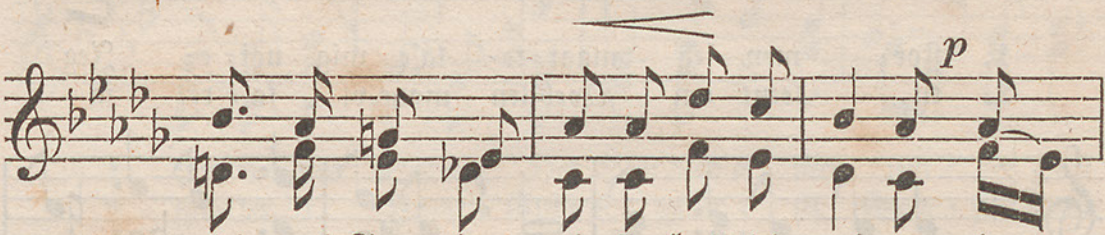
Allegretto.

P. Heise.
(Udsat af Componisten.)

1. Den dan = ske Bon = de sadt en = gang som
2. Da kom en Tid, hvor Fog = dens Nidst hans

1. Her = re paa sit Ei = e, selv = gi = ven Lov han
2. Ryg i Fu = rer pløi = ed, da Sult og Nød sad

1. løb, med Dvang han ei sin Hals lod nei = e; han
2. ved hans Dift, og Trælle = find ham bei = ed; da

1. vær = ge = de som Ræm = pe hold sit Land og e = get
2. han sled Da = gen hen i Vægt, og Sløvhed let = ted

1. Vo mod Vold, og løf = te = de den Drot paa Skjold som
2. Na = gets Vægt; de sid = ste Skud af den = ne Slægt var

1. Ri = get skul = de raa = de.
2. dem, der løb fra Riø = ge.

3.

Thi sildig bredte Kundskabs Dag
Sig over Nordens Lande.
Da lysned det bag Bondens Tag;
Da klarede hans Pande;
Da retted' han sin Ryg igjen,
Dg kasted' rustne Lænker hen,
Dg tog sin Plads blandt Dannemænd,
Som flokkedes paa Thinge.

4.

Den danske Bonde sidder nu
I Folkets Raad med Vre;
Med Skulder stærk og trofast Hu
Han skal vor Frihed bære!
Han har ei svigtet, da det kneb;
Ved Frederits og ved Jødted
Skrev han med Blod sit Adelsbrev;
Dg hædret skal han være.

C. Hauch.

Nr. 22. Morgensang.

C. E. F. Wegse.

1. Gud skee Tak og Lov! vi saa dei = ligt
2. Med hin Glands fra Sky kom der Lys i

1. sov: Barnet laae med var-me Kind paa Pu = =
2. By, kom der Glimt af Sol i al = le Sjø = =

1. den. Nu som Fug = len frisk, rass som
2. le. Al = le Ha = ner goel, hil = sed'

1. Ha = vets Fisk, Mor = gen = so = len tit = ter
2. glad Guds Sol, al = le væv = re Tun = ger

1. gjen = nem Ru = den.
2. smaa fik Mæ = le.

3.

Fattig Mand fuldstærk
Gaaer nu til sit Værk,
Rask hver Haand sig rører med Glæde.
Fattig Kone maa
Til sin Dont udgaae,
At de Smaa skal ei for Brødet græde.

4.

Fader gif sin Bei,
Moder see vi ei:
Dog i Nød vi sidde ei tilbage.
Arnens Fld er slukt;
Hjemmets Dør er lukket;
Gud dog serger for os alle Dage.

5.

Ei den mindste Muus
Savner Tag og Huus,
Fattigst Spurveunge har sin Rede.
Ei den mindste Fugl
Savner Ly og Skjul;
Vi skal heller ei om Fristed bede.

6.

Lystig Hanen goel,
Hilfed' glad Guds Sol,
For hver Sjæl er Lys og Lyst oprundet.
Nu som Fuglen frisk!
Rask som Havets Fisk!
Vi har Kjærligheds-Afsyret fundet.

B. S. Ingemann.

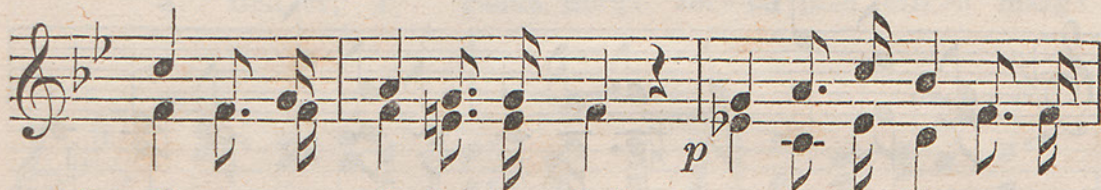
N°. 23. Fædrelandsfang.

Maestoso.

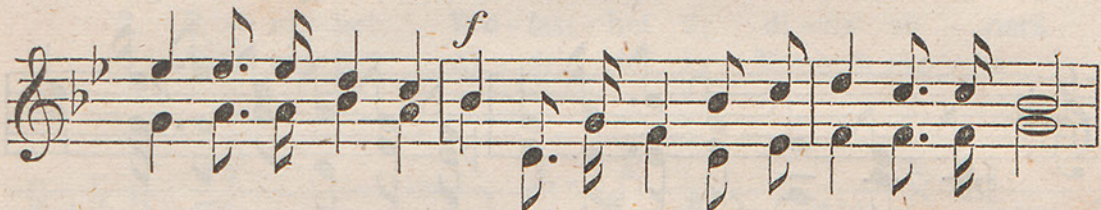
C. J. Hansen.

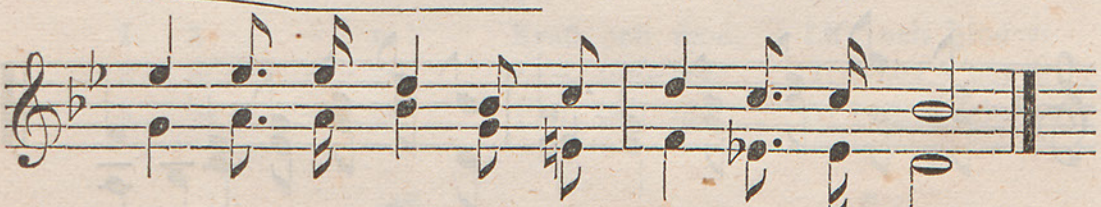
1. Duf-ten-de En-ge og korn-ri-ge Wange sol-ver-blaae
2. Tidtploi-er Dansken de fjer-ne-ste Bøl-ger, stundom han

1. Wo-ver om skovkrandste Kyst, gyn-gen-de Snek-fer og
2. fær-des i frem-me-de Land, sted-se dog Mindet om

1. jub-len-de San-ge, det er vort Fæ-dre-lands Vælde og Lyst
2. Danmark ham sol-ger, tryl-ler ham sødt til dets el-ske-de Strand,

1. det er vor Fæ-dre-lands Væl-de og Lyst.
2. tryl-ler ham sødt til dets el-ske-de Strand.

3.

Her var det, Kæmper paa Bang og i Lunde
Bærned om Ufskyld og knusede Vold;
Aneisende Høie, hvor Fædrene blunde,
|: Vidne om Kraftens og Frihedens Dld. :|

4.

Retfærd og Frihed vort Løsen mon være:
Den ikkun hylde den nordiske Mand!
Fred om vor Hytte og Skjold om vor Vre!
|: Himlen velsigne vor Drot og vort Land! :|

Tegmark.

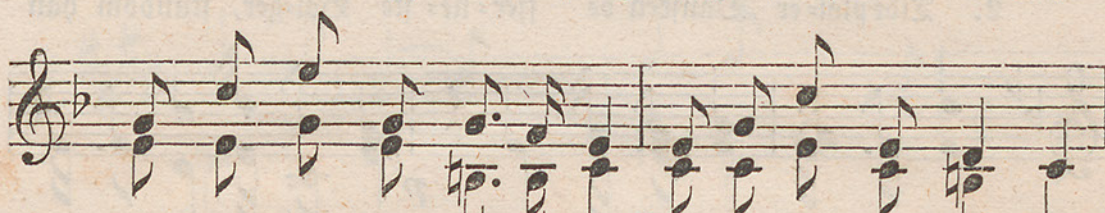
N°. 24. Juletræet.

Allegretto.

E. Hornemann.

1. Høit fra Træ = ets grøn-ne Top straaler Ju = le = glandsen;
 2. Børnlil, nu gaaer det jo godt, I for = staaer at tra = ve,

1. Spil-le = mand, spil ly = stig op, nu be = gyn = der Dand-sen;
 2. lad den lil = le Si-ne blot faae sin Ju = le = ga = ve:

1. Læg nu smukt Din Haand i min, ik = ke rør ved den Ro = sin,
 2. Løs kun selv det rø = de Haand, hvor Du ry = ster paa din Haand!

1. først maa Træ = et vi = ses, si = den skal det spi = ses.
 2. Naar Du stram-mer Gar-net, qvæ-ler Du jo Bar = net.

3.

Peter har den Green saa kjær
 Hvor paa Trommen hænger,
 Hvergang han den kommer nær,
 Vil han ikke længer.
 Hvad Du onsker, skal Du faae,
 Naar jeg blot tør stole paa,
 At Du ei vil tromme,
 For min Sang er omme.

4.

Denne Fane ny og god
 Giver jeg til Hendrik,
 Du er stærk og du har Mod,
 Du skal være Fændrik.
 Hvor han svinger Fanen kjækt!
 Børn I skylde ham Respekt;
 Viid, det er en Ære:
 Dannebrog at bære.

P. Faber.

№ 25. Hymn.

B. Crusell.

1. Hell dig, du hö-ga Nord! Hell dig, vår fö-sterjord!
 2. Hell dig, du fri-a strand! Hell dig, du hjeltars land!
 3. Hell er, I gamla berg! Jet-tar med jern til mærg!

1. Kraft och mod, Lif och blod vi off-re för din
 2. E - nig-het, Tro-fast-het är di-na sö - nars
 3. Fjäll och haf Al - drig slaf i Manhem sko - la

1. ä - - ra! Kraft och mod, Lif och blod vi
 2. lä - - ra. E - nig-het, Tro-fast - het är
 3. bä - - ra. Fjäll och haf Al - drig slaf i

1. off-re för din ä - ra!
 2. di-na sö - nars lä - ra. Lef-ve, lef-ve,
 3. Manhem sko - la bä - ra.

lef - ve vårt fö - ster - land.

N° 26. Modersmaalet.

Moderato.

C. E. f. Weyse.

1. Mo=ders Navn er en him = melsk Lyd, saa vi = de som
 2. Mo=ders=maal er det Kraf = tens Ord, som le = ver i
 3. Mo=ders=maal er vort Hjer = te = sprog, kun løs er al

1. Vel = gen blaa = ner, Mo = ders Røst er den
 2. Fol = ke = mun = de; som det el = sker i
 3. frem = med Ta = le. Det al = e = ne i

1. Spæ = des Fryd og glæ=der, naar Is = sen graa = ner,
 2. Syd og Nord, saa sjun=ges det sødt i Lun = de,
 3. Mund og Bog kan væk=ke et Folk af Dva = le,

1. sødt i Lyst }
 2. sødt i Lyst } og sødt i Nød, sødt i Liv og
 3. sødt i Lyst }

- 1—3. sødt i Død, sødt i Ef = ter = mæ = let,

1—3. født i Ef = ter = næ = let.

N. f. S. Grundtvig.

N° 27. Menneſkets Engle.

Andantino.

C. J. Hansen.

1. Do Eng = le ſmaa os føl = ge, hvor vi gaae: U =

ſyn = ligt de paa vo = re Skul = dre hvi = = le. Ved

høi = re Kind den E = ne tit = ter ind i Sjæl og Di = e,

naar vi kjær = ligt ſmi = = le.

2.

Hver ærlig Id
Han ſkriver op med Glid;
Hver Tanke, from og god han tro be =
varer.

Hvert Palmeblad
Han ſtrax forſegler glad!
Hver Midnat han til Allah med det
farer.

3.

Med ſtrenge Glid
Paa hver uærlig Id
Dg paa hver ufrom Tanke ſeer den
Anden.

Ved venſtre Kind
Han ſeer i Diet ind
Dg læſer Brodens dunkle Skrift paa
Panden.

K. S. Ingemann.

N° 28. Jægersang.

Allegro.

Aug. Pohlens.

1. En Jæ = ger blæ = ste blødt i sit Horn, tra = ra, tra =
 2. Hans Hund for = fulg = te den hvi = de Hind, tra = ra, tra =

1. ra, tra = ra. Dg van = dre = de taus i Krat og Torn, tra =
 2. ra, tra = ra, der lø = ber om = kaps med let = te Vind, tra =

1. ra, tra = ra, tra = ra. Han skød ei Ha = rer, ei Høns el = ler
 2. ra, tra = ra, tra = .a. Hen o = ver Sletten de ha = sti = gen

ri - tar - dan - do.

a tempo.

1. Naa, thi Sorgen o = ver hans Hjer = te laa, tra = ra, tra = ra, tra =
 2. foer, men snart kom Hunden af Hjortens Spor, tra = ra, tra = ra, tra =

1. ra, tra = ra, tra = ra, tra = ra, tra = ra, Fra den Tid han
 2. ra, tra = ra, tra = ra, tra = ra, tra = ra, For Jæ = ge = rens

1. e = ne maa gaee, fra den Tid, han e = ne maa gaee.
 2. Syn den for = svandt, for Jæ = ge = rens Syn den for = svandt.

3.

Dg eensomt han ganger ved Dag og Nat,
 Dg ene han jager i dunkle Krat,
 Hans Die speider i hver en Kant;
 Men Hjertets Yndling han ikke fandt,
 Derfor er han stille og taus.

4.

Engang han vandrer paa grønne Sti
 Dg spiller saa langsomt en kjendt Melodie,
 Igiennem Skoven sig Tonerne svang,
 Dg Echo svarer den lokkende Klang —
 Frem springer den savnede Hund.

N°. 29. Flyv, Fugl, flyv!

Moderato.

J. E. P. Hartmann.
(Udsat af Componisten.)

1. Flyv Fugl, flyv o = ver Fur = re = sø = ens Bo = ve,
2. Flyv Fugl, flyv o = ver Fur = re = sø = ens Bru = sen,

1. nu kom = mer Natten saa fort. Alt lig = ger Sol bag de
2. dybt dra = ger Natten sit Suk! Træ = er = ne hvi = ske med

1. dømren = de Skove, Da = gen den li = ster sig bort.
2. æng = ste = lig Su = sen, hil = se God = nat med et Suk!

1. Skynd dig nu hjem til din fjed = re = de Ma = ge
2. Har du ei lyt = tet til man = ge = fold Smer = te

1. til de guulnæb = be = de Smaa; men naar i = mor = gen du
2. selv hos den fjed = re = de Flok? Siig et Godnat til mit

1. kom=mer til=ba = ge, siig mig saa Alt, hvad du saae.
2. bæ=ven=de Hjer=te! siig det, du veed det jo nok.

Nr. 30. Reisen til Bethlehem.

Larghetto.

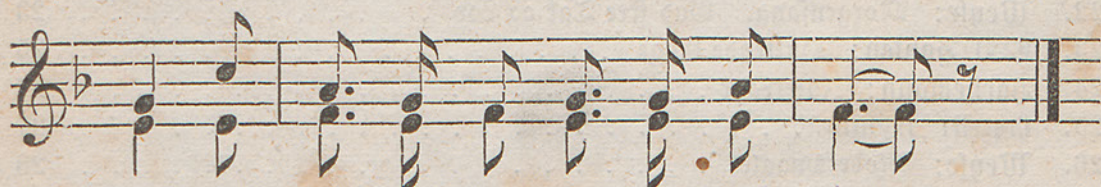
J. C. Gebauer.

1. Og Da = gen led, og So = len gled alt un = der
2. Fra Dø = nens Hjem gik Ti = gren frem, Scha = ka = len
3. Men Stjer = nen steg og Tviv = len veg i Bon, mod

1. Bjerger = nes Krands. Med sæn = ket Mod tre Kon = ger
2. hy = led' i Nat. Ei Sti og Spor paa vi = den
3. Stjerner = ne sendt. Thi klar den stod for de = res

1. stod i Af = te = nens døm = ren = de Glands.
2. Jord var Hel = lig = Tre = Kon = ger = ne sat.
3. God, en Lyg = te paa Him = me = len tændt.

4.

Den lyfte frem
Til Bethlehem;
Did gik de hellige Tre.
Det spæde Noer,
Det Lam paa Jord,
I Hyrdernes Baaning at see.

5.

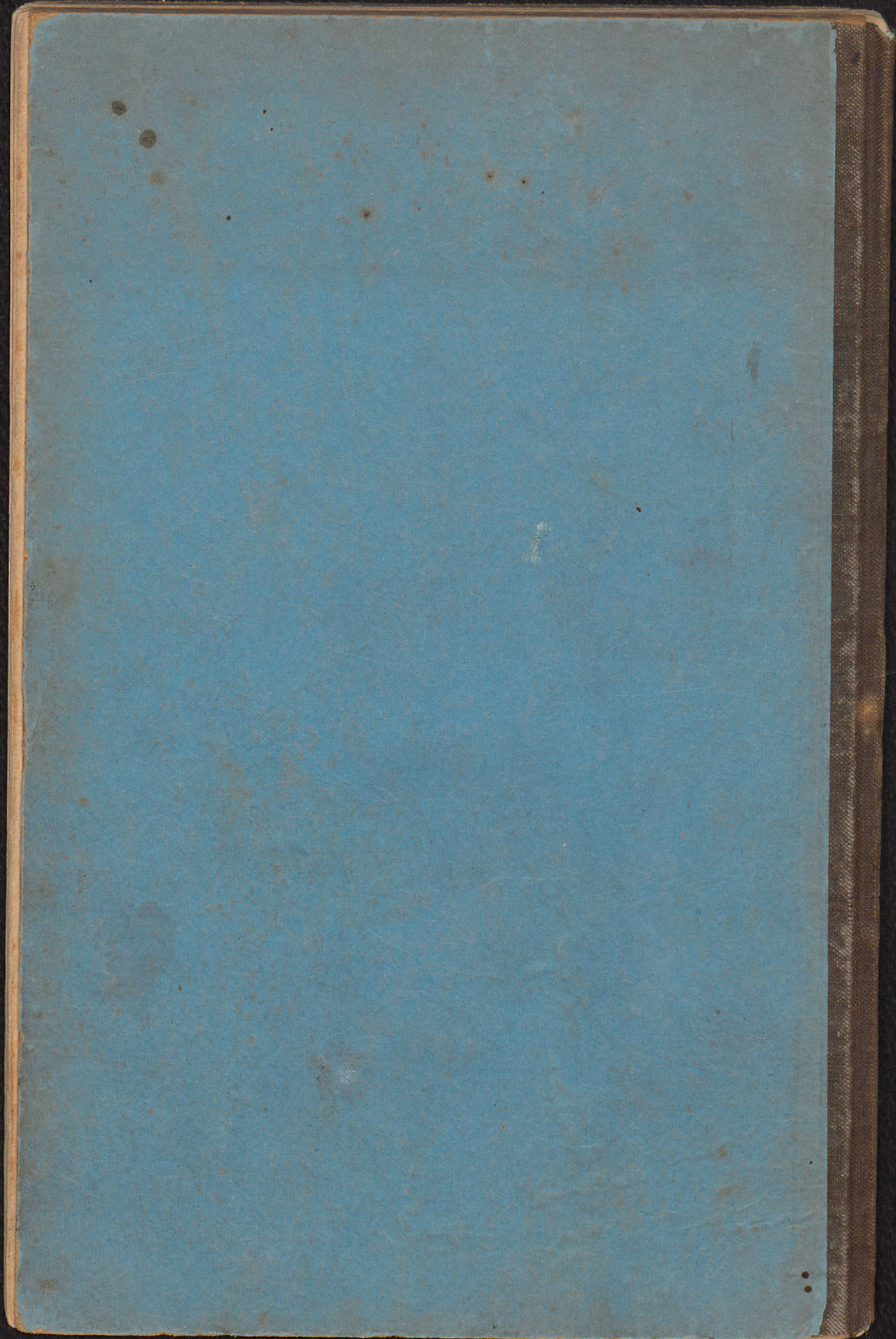
Men ret som her
Gudsbarnet nær
De Konger vare tilgjæst,
Hos Jesu Christ,
Den Konge hist,
Guds Børn sig forsamle til Fæst.

f. J. Hansen.

Indhold.

Nr.		Pag.
1.	Gebauer: Pandebreen, Diesteen	3
2.	H. Lund: Ride, Ride Ranke	4
3.	P. Heise: Aftenkumring	5
4.	C. J. Hansen: Naar mit Die er lukt.	6
5.	Kæmpevis: Elverfud. Hr. Oluf	7
6.	Gade: Foraarskilsen.	7
7.	Gebauer: Vise om Vaaren	8
8.	Crusell: Konungavalet.	9
9.	Schweizermelodie: I Aftenens Glæds.	10
10.	P. Heise: Frihedsluft	11
11.	Gebauer: Den største Mand	12
12.	Ang Adelssteen	12
13.	Weyse: Morgensang. Lysets Engel.	14
14.	Soenski folkemelodie: Bornenes Sang	15
15.	Kæmpevis: Anete stander	16
16.	Crusell: Vikingabalk	17
17.	Weyse: Aftensang. Dagen gaaer.	18
18.	Pacius: Farvel	19
19.	Weyse: Aftensang. Der staaer et Slot i Vesterled	20
20.	Norski Vise: Kjølstadsgutten	21
21.	P. Heise: Den danske Bonde sad engang	22
22.	Weyse: Morgensang. Gud skee Tak og Lov	23
23.	C. J. Hansen: Duftende Enge	25
24.	Hornemann: Suletræet	26
25.	Crusell: Hymn	27
26.	Weyse: Modersmaalet	28
27.	C. J. Hansen: Menneskets Engle	29
28.	Pohlsens: Jægersang	30
29.	Hartmann: Flyv Fugl	32
30.	Gebauer: Reisen til Bethlehem	33

7.30

Tostemmige Sange

til Skolebrug,

udsatte af

C. J. Hansen,

Kammermusikus.

2den Samling.

Kjøbenhavn.

Paa Jacob Erslevs Forlag.

D. 201.

Tostemmige Sange

til Skolebrug,

udsatte af

C. J. Hansen,
Kammermusicus.

2den Samling.

Pris: 32 St.

Kjøbenhavn.

Paa Jacob Erslev's Forlag.

Erykt hos J. P. Svist & Comp.

1859.

2

N° 1. Ludvig Holberg.

Andante grazioso.

N. W. Gade.

1. Før var der knap skre-ven paa Dansk en Bog, som ret kun = de
2. Hver Mand, som med Kløgt gif i Lærdom til Bund La-tin paa Pa-
3. Og Hol-berg sin man = di = ge Røst op = lod om Daa-rer = nes

Hjer = ter = ne hu = e, kun E = ven = tyr brug = bart i
 pi = ret kun mal = te, med Fru = er = ne Fransk, og Tydsk
 La = der og Tag = ter, saa le = ven = de som de gif

Kat = tel = ovns = frog, kun Vi = se til Spin = der = skens Stu = e.
 med sin Hund, og Dansk med sin Tje = ner han tal = te.
 og stod med An = sigt og La = le og Drag = ter.

4.

Som rensende Stormvind hans Tale Klang
 Til Solskin i kommende Dage:
 Indsmuglede Noder som Græshopper sprang
 Den Vei, de var komne, tilbage.

5.

Han lærte de Danske, at Dansken er fød,
 At tale med Jædrenes Tunge,
 Thi hjemmehrygt var jo den herlige Mjød
 Som styrkede Hjerte og Lunge.

C. Wilster.

№ 2. Der Jäger Abschied.

Andante.

Mendelssohn Bartholdy.

1. Wer hat dich, du schö=ner Wald, auf=ge=baut so hoch da
2. Tief die Welt ver=wor=ren schall o=ben ein=som Re=he
Hil Dig, dan=ste Bø=ge=lund, med din hval=te tæ=te

droben? Wohl den Mei=ster will ich so=ben, so lang noch mein Stimm'er=
gra=sen und wir zie=hen fort und bla=sen, dass es tau=sen=sach ver=
Kro=ne! Til din Priis skal Sangen to=ne i den aar=le Mor=gen=

schallt — — — will
schallt! hoch den Mei=ster will ich so=ben, so lang noch mein Stimm'er=
hallt! und wir zie=hen fort und bla=sen, dass es tau=sen=sach ver=
stund, til din Priis skal Sangen to=ne i den aar=le Mor=gen=

schallt! le=be=wohl! le=be=wohl! le=be=wohl! le=be=
hallt! le — — —
stund. Skjøn=ne Lund, hil Dig, Lund, hil Dig Lund, skjøn=ne

wohl! le=be=wohl, du schö=ner
Lund! Hil Dig dan , , , ste Bø=ge=

Wald! le = be = wohl, le = be = wohl, du schö = ner Wald!
 lund, Hil Dig lund, Hil Dig dan = ste Bø = ge = lund!

Nº 3. Tre Katte.

Allegretto staccato.

P. Heise.

Tre Kat = te krøb op paa Ta = get en = gang og

streg og mjaue = de Kat = ten lang, det var nu fal = det dem

al = le ind: Mu = sik er saa dei = lig i Maa = ne =

stin, Mu = sik er saa dei = lig, saa dei = lig i Maa =

ne = fkin. Til = fidsit fit de Gu = sets Her = re vakt, ham

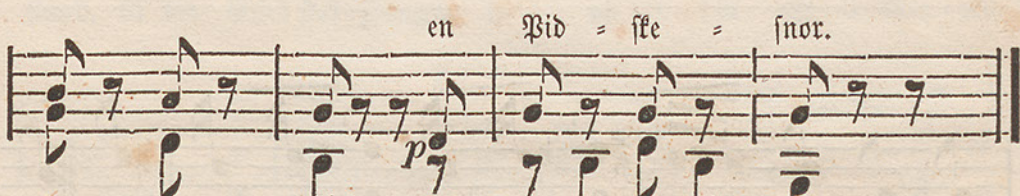
faldt det nu ind, han vil = de flaae Takt; af vee! Da stand=

sed det San = ger = chor, thi Takt = stof = fen var en

Bid = fke = snor, thi Takt = stof = fen var en

Bid = fke = snor, en Bid = fke = snor.

Nº 4. En Sommerdag.

Moderato.

1. Sø = en stram = mer ud fit Klæ = de, Him = len far = ver
2. Snef = ten hist paa Ban = det fly = der; som en Eva = nes

Fla = den blaa.
hvi = de Krop

Kla = re ly = se
pu = ster stol = te

Bøl = ger smaa
Seil fig op,

gan = ske blye paa Lan = det træ = de, Bred = dens Blom = ster =
lang = somt Kjø = len Bøl = gen bry = der, Hvor den sig mod

sig de væ = de, træf = fe sig saa u = den Brag
Lan = det sky = der med det rø = de Pur = pur = slag.

at = ter hen saa søl = ver = smuk = fe i det stil = le
Det en Glof Ze = fi = rer søl = ger, Sla = get hen i

Har og bug = ge mod den kla = re Som = mer = dag.
Luf = ten bøl = ger paa den kla = re Som = mer = dag.

Wohlschläger.

№ 5. Vårsång.

Allegretto.

©. Lindblad.

Glad så som fog-len i mor-gon-stunden hel-sar jag

vå-ren i fri-ska na-turn; lär-kan mig ro-par och

tra-sten i lun-den, är-lan på å-kern och or-ren i

furn är-lan på å-kern och or-ren i furn.

Se hur de silf-ra-de bäc-kar-ne små,

silf-ra-de bäc-kar-ne

vän-li-ga ar-mar kring tuf-vor-ne slå.

små

vän-li-ga ar-mar-ne

Nº 6. Flugten fra Reden.

Ikke for hurtigt, men let.

G. Lund.

1. Min lil - le Fugl, som har smi - let trygt i
2. Saa fjernt i Rum - met: den Stjer - ne - flor, som
3. Min lil - le Fugl, o, saa flyv da frit! Lad

Hjem-mets fil = fe = blø = de Re = de, flyv ud i Ver = den for-
glim = ter ned fra Him = les Him = le, det Klø = der er som vor
hø = re di = ne To = ner fla = re, om end du fjer = ner dig

u = den Frygt, jeg skal din før = ste Flugt vei = le = de;
e = gen Jord, saa tykt som Sand i Hav de vrim = le; flyv
nok saa vidt, din Mo = ders Røst skal din be = sva = re; og

stræk di = ne Vin = ger saa vidt du kan, stryg frei = dig hen = o = ver
dri = stig ind, hvor de tæt = test staae, høit o = ver dem skal et
fle = te det, at i Nød du kom, at Ba = nen syn = tes for

Sty = ens Rand, — du rei = ser bort fra dit Barn = doms
Lys du naae, fæst kun dit Di = e ret fast der-
Lys dig tom, hvor end i Ver = den, du fly = ver

Pand; men glem dog ei dit Liv der = ne = de.
paa, da skal du ei paa Flug = ten swim = le.
om, jeg naaer dig dog paa Vin = ger sna = re!

N° 7. Aftensang.

Andantino.

C. J. Hansen.

1. Sig Maa = nen lang = somt hæ = ver, den ghld = ne Stjer = ne
2. Hvor ro = lig For = den hvi = ler, bag Nat = tens Slør og
3. Be = trag = ter Maa = nens Bu = e! den er kun halv at
4. Vi stol = te A = dams Slæg = ter kun saa = re Li = det

svæ = ver paa Him = len klar og blid; Vor Skov er
smi = ler, saa mild og som = mer = varm, ret som et
flu = e, og er dog heel og rund: Saa er vel
mæg = ter, og Me = get veed vi ei; vi ef = ter

taus og stil = le, og hvi = de Laa = ger spil =
stil = le Kam = mer, hvor = i al Da = gens Jam =
fle = re Sa = ger, som nu vort Hjer = te vra =
Skyg = ger ja = ge, og man = gen Kunst op = da =

le paa En = gen rundt ved Af = ten = tid.
mer for = glem = mes skal i Sø = nens Arm.
ger, for = di vi halvt dem flu = e kun.
ge, og kom = me læn = ger fra vor Bei.

5.

Gud Fader i det Høie,
Lær mig at skjælnøie
Det Sande fra sit Skin!
Og, mens jeg er i Live,
Lad liig et Barn mig blive,
Skjænk mig et fromt, eensfoldigt Sind.

6.

Og brister saa mit Hjerter
Skjænk uden Sorg og Smerte
Den sidste Hvile mig!
Men naar Du har den skjænk
Lad Sjælen usforkrænk
Opstige fra sin Grav til dig.

(C. Hauch.)

N° 8. Henrik Gerner.

Ikke for hurtigt.

A. P. Berggreen.

1. Herr Hen = rif han sid = der saa tan = ke = fuld, hans
2. Herr Hen = rif han stan = der i hvi = den Sand, der
3. „Og hør nu, I Ham = mer = og Dø = e = mænd! nu

So = ved til For = den mon hel = de, det gør han = nem
 ma = ler han Stre = ger saa man = ge, baa = de frum = me og
 mær = ke I paa min Ta = le! For Vin = den

Sjæ = len saa for = rig = fuld, at Skjold = ungens Stridsmænd mon
 fru = sed' som Møl = le = vand, baa = de ret = te og for = te og
 vif = ter de Stre = ger hen, og før = end at So = len mon

træl = le. Nu snur = re de Guld = hjul for
 lan = ge. — — — — —
 da = le. — — — — —

Gan = ger = nes Skridt: nu bru = ges kun Skjold = un = gens

Stridsmænd til Strid; Hil væ = re Herr Hen = rik.

4.

I to Gange tjuge og fire Aar,
Hver Dannemand til stor Harmé,
Af Skjoldungens Flyhavn Bandet opgaaer
Ved trællende Sømænds Arme.
Nu snurre de Guldhjul o. s. v.

5.

Jeg bygged' saa mangen Mølle før
For Jarler og Præster og Bønder;
Jeg tænkte: Gud lønne den Mand, der gjør
En Mølle, som Flyhavnen kommer.
Nu snurre de Guldhjul o. s. v.

6.

Saa grubled jeg baade ved Dag og ved Nat,
Jeg havde ei Tanke til andet,
Indtil jeg fik see den Mølle saa brat
Opstaae ved min Gaard udaf Sandet."
Nu snurre de Guldhjul o. s. v.

H. C. Sneedorf.

N° 10. Aftensang.

Andantino.

P. Heise.

1. Af-ten = sø = de stjer og sin sluf = tes ud, mens Klok-ker
2. Fa-der, du har Di = e havt med de Li = mer, som bort =

rin = ge; Jug-len stand = ser træet sin Vin = ge, Møl-len
i = le, giv du mig i Sø-v-nen Hvi = le til hver

con piu moto

stand = ser og = saa sin. Gvert et Dyr nu sø = ger hjem el = ler
 er = lig Stræ = ben Kraft. Men hver syn = dig Id, du seer frem i

Seng paa Mar = ken re = der, snart sig Nat = tens Mør = ke bre = der som et
 Sjæ = len sig at vo = ve, lad fra den = ne Nat den so = ve, saa den

*ritenuto**tempo 1mo.*

Tæp = pe o = ver dem. Men = ne = fket sig læg = ger ned al = ler =
 al = drig vaagner meer. Snart, o Her = re, slum = rer jeg; — Stjernen

fidst med Kind paa Bu = de, og der = in = de som der =
 ly = ser i det Hvi = e, Stjer = nen er dit Fa = der =

u = de har den he = le Ver = den Fred.
 vi = e: det vil vaa = ge o = ver mig.

No. II. Jägerslust.

Allegro.

f. Rücken.

Hin = aus im Wal = des-grün muß froh der Jä = ger

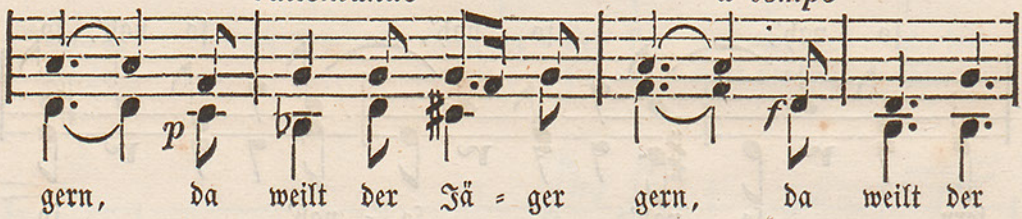
zieh'n, wo frei die Hör = ner schal = len, wo frei die Hör = ner

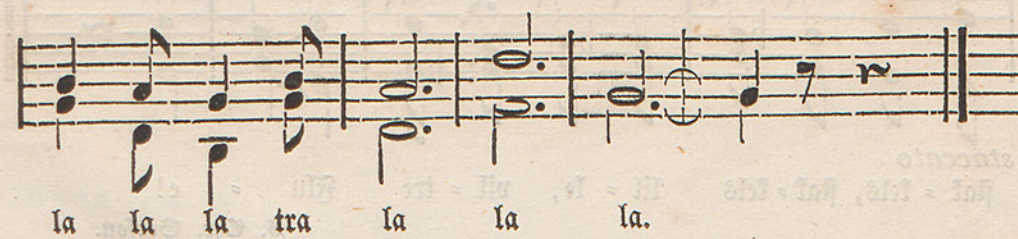
schal = len so nah, so fern, so nah, so

so nah', so nah', so nah', so
fern, so nah', so nah', so nah', so

nah', so nah', so fern, so fern, so

so fern,
nah', so nah', so nah', so fern, so fern, so

*rallentando**a tempo*

N° 12. Fluen.*Allegro.*

N. W. Gade.

1. Flu = en fly = ver om Ly = sets Skin, var = mer si = ne
 2. Høst, at in = derst i Lu = ens Skjær Dø = den it = kun
 3. Af, min Stem = me for = ag = ter du, tæet du dig mod

Vin = ger flam = me; var dig Flu = e, kom
 Bei kan sin = de, Ly = sets Nan = der, som
 Al = den svin = ger, stands dog Flu = e, der

it = fe ind glands = be = ru = set i det's Flam
 le = ve der —, taa = le in = tet Støv der = in =
 seer du nu lig = ger du med brænd = te Vin =

me. D stat = fels, stat = fels lil = le vil = tre Flu = e! D
 de. D — — — — —
 ger. D — — — — —

staccato

stat = fels, stat = fels lil = le, vil = tre Flu = e!

J. Chr. Gerson.

№ 13. Liten Karin.

Andante.

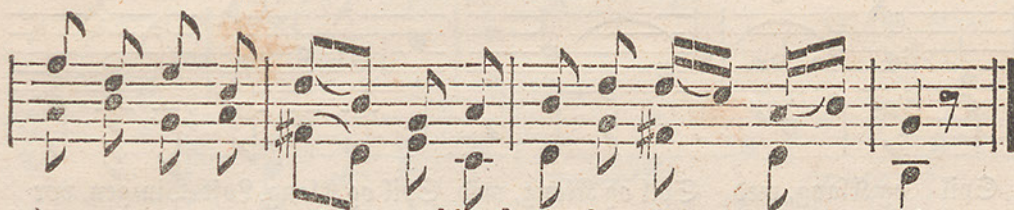
Svensk folkevise.

1. Och li - ten Ka - rin tjen - te på un - ga kun-gens

gård; och li - ten Ka - rin tjen - te på un - ga kun-gens gård; hon

ly - ste som en stjer - na bland al - la tär - nor små.

2.

|: Hon lyste som en stjärna
Alt bland de tärnor små :|
Och unga kungen talte
Till liten Karin så.

3.

|: "Och hör, du liten Karin,
Säg, vill du blifva min? :|
Min rödaste gullkrona
Den vill jag gifva dig."

4.

|: "Och hör, du liten Karin,
Säg, vill du blifva min? :|
Gråhästen och gullsadelen,
Dem vil jag gifva dig."

5.

|: Gråhästen och gullsadelen,
Jag passar inte på; :|
Gif dem din unga drottning;
Låt mig med äran gå.

Nº 14. Opsang i Spillet.

Muntert.

C. Malmqvist.

1. Sku = den er klar og Ku = lin = gen frist! Op ly = stig med

Sang, sæt Epil = let i Gang, saa let = te vi An = ker med

Epil og Klang, med Epil og Klang, med Epil og Klang. Løft Vin = gen, vor

Ørn, og svøm som Fisk, svøm ud, svøm ud, svøm ud!

Poco piu presto.

Flag paa Stangen, Liv i San = gen, væk med Tvangen, Fri = hed,

Fri = hed, Fri = hed boer paa Ha = vet, boer paa Ha = vet.

2.

Skuden er dansk og dansk er vort Sind
Op lystig med Sang — o. s. v.
Al Landsorg vi slaae i Veir og Vind.
Frisk Sind!
Flag paa Stangen! o. s. v.

5.

Farten er dyb og Flugten er høi;
Den stikker ei dybt som aldrig sløi.
Flyv ud!

3.

Havet bortskyller Landjordens Nød,
Paa Havet er Frihed, Liv og Brød.
Frisk Liv!

6.

I Skyen med Drn! i Dybet med Hval!
Saa reise vi over Bjerg og Dal!
Rast ud!

4.

Havet foragter hvad der er Smaat,
Gif Livet istaa, vi gjør det flot!
Rast flot!

7.

Mægtigste Ganger sadle vi op,
Nu ride vi lystig paa Bølgetop.
Hurra!

Nº 15. Jægersang.

Allegro vivace.

N. W. Gade.

mf Tra = ra, Tra = ra, Tra = ra — ! *f* Fra Borg fra Hjem

dra = ger den Ska = re i Sko = ve = ne frem, Krat = tet skju = ler, hvad

yn = de = ligt er, Hju = ler Rid = de = renss Hjer = tens = kjær,

p Hor = ne = nes Lyd, Tæ = ge = renss Fryd, Tra = ra — ! Li = den

Fugl tør du so = ve? Hør: Tra = ra! Tra = ra! Tra =

ra! Tra = ra! i de duf = ten = de Sko = ve! Tra =

ra! Tra = ra Tra = ra — !

2.

Trara! Trara! Med Falt paa Haand
 Jager i Skoven den Lillievaand,
 Fjedren slagrer paa Fløielsbaret,
 Skimlen flyver i Luften let.
 Lyftig aasted!
 Lykken er med
 Trara!
 Viden Fugl tør du sove?
 Hør: Trara!
 I de duftende Skove!

3.

Trara! Trara! See Skovens Helt
 Hvile sig træet under Træernes Telt;
 Kommer Skaren, den maa da aasted,
 Flygter bort med saa lette Fjed;
 Jægerens Spyd
 Standser dens Fryd.
 Trara!
 Viden Fugl tør du sove?
 Hør: Trara!
 I de duftende Skove!

Emil.

Nº 16. Aftensang.

Andantino.

C. E. S. Weyse.

1. I fjer = ne Kir = ke = taar = ne hist nu Af = ten = klof = ker = ne
2. Snart rul = ler ud den stil = le Nat sit Skyg = ge = flor o = ver

rin = ge. Snart so = ver li = den Fugl paa Qvist med So = ve = det
Him = len, Dg den, som sid = der mest for = ladt, seer op i = mod

un = der sin Bin = ge. Nu sam = les Fræn = der kjønt i = gjen som
Stjer = ne = vrim = len. Dg gjen = nem Him = mel = slø = ret ud der

Fug = le = un = ger paa Gre = ne; men den, som har slet in = gen
stin = ner Di = ne fuld = fla = re: mildt seer den kjæ = re, sto = re

Ben, han sid = der ved Qveld al = e ne.
Gud her = ned med sin Stjer = ne = fla = re.

3.

Han seer til sine Børn da vist,
Han seer til Høie og Ringe,
Selv til den lille Fugl paa Qvist
Med Hovedet under sin Vinge.
Til dem, som sove, seer han hen;
Han vugger Fuglenes Grene;
Dg den, som har slet ingen Ben,
Han lader ei sidde ene.

4.

Det Barn, der synes mest forladt,
Gud Fader selv vil bevare:
Han sender i den stille Nat
Til Jorden sin Engleskare.
De sprede deres Vinger ud,
Naar alle Dine sig lukke.
Selv vaager hele Verdens Gud
Bed Skabningens store Bugge.

B. S. Ingemann.

N° 17. Tømmeliden.*Poco Allegretto.*

C. E. S. Weyse.

Tom = me li = den var sig en Mand saa spæd, i

Fin = ger = bøs Har = nist var han klæd. Hans Hjelm var hvæl = vet og

hvid og reen, det var en ud = hu = let Kir = se = bær =

steen. En Anap = pe = naal var hans Land = se = stang, selv

var han ik = kun en Tom = me lang.

2.

Tømmeliden sidder i Tømmeltot,
 Der møder han sig saa jevnt og godt.
 Tømmeliden drager paa Eventyr,
 Han vog en Flue, det frygtelig' Dyr!
 Tømmeliden drager i fremmed' Land,
 Han svømmed sig over en Mælkespand.

3.

Der var stor Frygt over al den Gaard
 Af Tandværk leed den kongelig Maard.
 Svandhvide sig havde saa liden en Mund,
 Den var et Kirsebær, rød og rund.
 De Læger komme med skarpen Tang.
 Den Kirsebærmund var dem altfor trang.

4.

"Dg hvo, som uddrager den hule Tand,
Skal vorde Drot i det halve Land!"
Tommeliden sprang ind med Hjelm og
Stang,

Hun mærked i Munden det knap en-
gang.

Af Sadlen han kasted den frække Gjæst;
Hun mærked neppe det Landsfæst!

5.

Der var stor Fryd over al den Gaard,
Tommeliden ægted den væne Maard.
Brindsessen ham pynted med Sindals-
baand,

Hun bar ham til Kirken paa hviden
Gaand.

Foragte skal man just ei de Smaae,
Tidt naae de, hvor ei de Store kan naae!

N° 18. Gissen.

Moderato.

Mendelssohn-Bartholdy.

1. Stil = le ly = der i mit Bryst yn = de = ful = de To = ner;
2. Til Vi = o = lens Gjem drag hen, hvor den smukt ud = sprin = ger;

fling, du lil = le For=aars=sang, fling til fjer = ne So = ner.
naar du der en Ro = se seer, flig, du Sil = sen brin = ger.

№ 19. Aften i Skoven.

Andantino molto tranquillo.

P. Heise.

p

Naar Af = ten = dem = rin = gens dy = be

Fred læg = ger sig o = ver de stil = le Sko = ve, da

sti = ger Raa = dy = ret sag = te ned og stil = ler sin

Tørst af Bæk = lens Bo = ve.

2.

Det seer sig omkring med speidende Blik
 Og lytter, før det tør Hovedet bøje;
 Men Alt er tyst, thi Jægeren gif,
 Da Mørket sig lagde for hans Die.

3.

Idag det slap ved hurtige Hov;
 Med Tassen tom han hjem maatte vende;
 Men Regen begynder, naar Sol staaer op,
 Og faaer maaskee da en anden Ende.

4.

Ja Mennesket har dog bedre Naar,
 Gjerntom han færdes uden at grue;
 Det vilde Dyr, som i Skoven gaaer,
 Har ikke Fred i sin egen Stue.

G. Rode.

No 20. folkevise.

Andante.

C. J. Hansen.

1. Han ghy = ged paa Ha = vet og tra! sin Me = de =

snor, da hør = te han en Hvi = sten af lif = li = ge

Chor.

Ørd. Men lyt ei, lyt ei, Un = ger = svend, til den

fal = se Hav = frues Ta = le.

2.

„Kom ned under Bølgen og hvil dig
i min Favn!

Jeg dulmer alle Sorger og stiller hvert
et Savn.“

Men lyt ei o. s. v.

3.

Han saae gennem Bølgernes blanke
Silkeslør,

Dg mere fager Dvinde han aldrig
saa før.

Men lyt ei o. s. v.

4.

Hun satte sig hos ham og rakte ham
sin Haand,

Da brast hans Tankes Traad og de
hjemlige Baand.

Men lyt ei o. s. v.

5.

Dg Baaden drev langsomt mod Strand,
men den var tom;

Tilbage til sit Hjem aldrig Fiskeren
kom.

Men lyt ei o. s. v.

C. Ploug.

Nº 21. Sørgelig Historie.

Andante.

P. Heise.

f
Hø = ne og Ha = ne de hav = de den Ba = ne

hver Dag at gaae sig en Tour i det Fri; Ræ = ven i

Sko = ven, hvad tør han ei vo = ve? — aad dem en = gang, da han

just kom for = bi. Pi = gen hun skjænd = te, for

hjem de ei vend = te; de var i Grun = den dog

De var i Grun = den dog

f
und = skyldt der = i, de var dog und = skyldt der = i.

G. Rode.

N° 22. Til min Moder.

Allegretto.

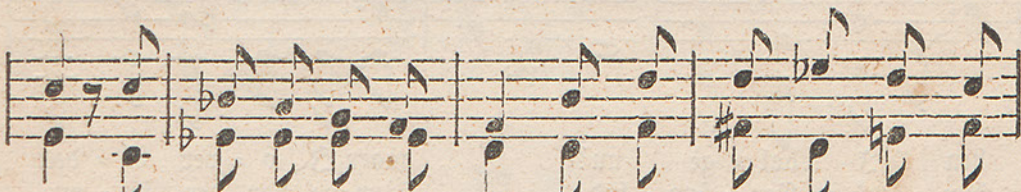
W. Dahl.

1. End = nu er jeg kun lil = le, men naar jeg bli = ver
2. De skul = le flos = kes om dig som El = skovs = aan = der
3. Men naar din Aand er træet = tet af Li = vets lan = ge

stor, da skal jeg syn = ge San = ge for Dig, min sø = de
smaa, med mil = de Hæn = der jæv = ne den Sti, du træ = der
Gang, da syn = ger jeg til Af = sted min al = ler = sid = ste

Moer; da skal jeg syn = ge San = ge saa kjær = li = ge, saa
paa; og som en Blom = ster = flyn = ge, de skul = le smukt for =
Sang; et Min = de = qvad er Ga = ven, hvor = med jeg smyk = fer

man = ge, for dig, min e = gen sø = de, vel = sig = ne = de Moer.
yn = ge med Duft og Glands de Lof = ker, som Ti = den far = ver graa.
Gra = ven, der gjem = mer al min Lyf = fe, min Lyft og min Sang.

F. J. Hørdt.

No 23. Hjemvee.

Langsamt og veemodigt.

E. Bruun.

Un = der = li = ge Af = ten = luf = te!
Mat = te Sol! bag Bjer = gets Ste = ne

hvor = hen vin = ke
lu = e = rød du

J min Su?
syn = ker ned;

sva = le, mil = de Blom = ster = duf = te, flig, hvor =
Dg nu sid = der jeg al = e = ne her i

Gaaer J o = ver
Hjem = me var der

hen J bøl = ge nu?
dun = kel Gen = som = hed.

gaaer J o = ver vi = den
Hjem = me var der in = tet

Strand til mit elst = te Fø = de = land? vil J der med E = ders
Fjeld; af, saa er jeg u = de vel? skal i Nat ei barn = ligt

Bøl = ger, (vil J) tol = ke, hvad mit Hjer = te
blun = de (blunde) ved min Her = thas grøn = ne

døl = ger?
Lun = de.

A. Wohlschläger.

No 24.

Poco Allegretto.

C. J. Hansen.

To Ha = rer laae mel = lem Raa = len og ræst af
Men da de mær = fed, at ik = ke de var saa

Bla = de = ne beed, da kom den hæ = li = ge Jæ = ger og
dø = de end = da, saa rei = ste de sig paa Ste = det og

skjød dem beg = ge = to ned.
skynd = te sig væk der = fra.

G. Rode.

No 25.

Andante.

C. J. Hansen.

1. Hvor in = gen vil = de Vin = de kan naae med de = res
2. Der Fug = lens Tril = le to = ner om Da = gen gjen = nem

Suus, staae dybt i Sko = ven in = de et lil = le Jæ = ger = huus.
Krat, der su = se Bø = gens Kroner i den fjø = li = ge Nat.

G. Rode.

Indhold.

Nr.		Pag.
1.	Ludvig Holberg, af N. W. Gade.....	1.
2.	Der Jäger Abschied af Mendelssohn Bartholdy.....	2.
3.	Tre Rette af P. Heise.....	3.
4.	En Sommerdag af A. M.....	4.
5.	Vårsang af O. Lindblad.....	6.
6.	Flugten fra Reben af H. Lund.....	7.
7.	Aftensang af C. J. Hansen.....	9.
8.	Henrik Gerner af A. P. Berggreen.....	10.
10.	Aftensang af P. Heise.....	11.
11.	Jägerslust af F. Rüchsen.....	13.
12.	Fluen af N. W. Gade.....	16.
13.	Liten Karin, svensk Folkevise.....	17.
14.	Dysang i Spillet af C. Malmqvist.....	18.
15.	Jægersang af N. W. Gade.....	19.
16.	Aftensang af C. E. S. Weyse.....	20.
17.	Tommeliden af C. E. S. Weyse.....	22.
18.	Hilsen af Mend. Bartholdy.....	23.
19.	Aften i Skoven af P. Heise.....	24.
20.	Folkevise af C. J. Hansen.....	25.
21.	Sørgelig Historie af P. Heise.....	26.
22.	Til min Moder af W. Pahl.....	27.
23.	Hjemvee af C. Bruun.....	28.
24.	To Harer laae osv. af C. J. Hansen.....	29.
25.	Hvor ingen vilde Vinde osv. af C. J. Hansen.....	29.

